
W NIEDZIELĘ DNIA 26. LIPCA 1807.

Z Wiednia d. 18. Lipca.

J. C. K. Apostolska Mość raczył deliżan-sowego Expedytora Jana Stegmüllera w Gracu, wynadgradzać ciągle jego zasługi, a osobliwie w czasie ostatniej wojny, zaszczycić złotym medalem zasługi, który mu na zgro-madzeniu całej rady oddany został.

Hrabiego Maurycego de Lynar raczył J. C. K. Mość wynieść najtaskawiej przed nie-lubim czasem do godności Xiążęcy.

W porcelanowej rękodzielni w Wiedniu rozdane uroczęście d. 5 Lipca zostały przeznaczone, dla zachęcenia uczniów malarstwa, nadgrody. Rękodzielnia wystawiła przy tej o-koliczności na widok publiczny wybor swych płodów, pomiędzy którymi nawięcej ude-rzały w oczy 8 na porcelanie malowanych obrazów, w nowym sposobie malowany w brązowym kolorze stołowy serwis, kafiery i t. d. Całe dwie sale wielkie zapełnione by-ły porcelanowymi naczyniami, którem liczenie zgromadzona publiczność z ukontentowaniem się przypatrywała. J. C. K. Mość, najuko-chańszy nasz Monarcha, chcąc okazać ukontentowanie dyrekcji tej rękodzielni zaszczy-cił wielu jej członków złotymi medalami za-sługi, które rozdając Prezydent nadwornej

kamery, Hrabia Zichy, zapewnił w krótkiej swej przemowie całą dyrekcją o ukontentowaniu J. C. K. Mei i zachęcał do dalszych u-siłowań.

Dzisiejsza nasza gazeta dworska unie-sciła pod artykułem *wiadomości wojenne*, co następuje:

Petersburska gazeta dworska ogłosiła dal-szy ciąg dziennika działań armii pod rozkaza-mi Jenerała Barona Beningsena, od d. 17 (29) do 23 Maja (4 Czerwca):

Miasto Gdańsk, które tak długo bronilo się przeciw przemagającej sile, przymuszo-ne nakoniec zostało poddać się. Wiadomo, z jaką odwagą załoga Gdańska pod Jenerałem Kalkreuth, a osobliwie oddział Rossyjski pod dowództwem Xcia Szczerbatow, działały, i jak wiele razy pomimo przemagającej sily był nieprzyjaciel z znaczną stratą odparty, ale niedostatek prochu, ponieważ wszelka kom-munikacya z twierdzą była przecięta, przy-musił Jenerała Kalkreuth do kapitulacji, w której załoga otrzymała pozwolenie wycią-gnąć z honorami wojskowemi, broń i baga-żami i t. d. Do tej kapitulacji należał także oddział Xcia Szczerbatowa. Jenerał major

Hrabia Kamiński, stojący z oddziałem wojska w nowym Fehrwasser, odebrawszy d. 26 Maja telegrafem doniesienie o kapitulacji Gdańska, i że miało to będzie nazajutrz oddane, odpłynął statkiem d. 27 Maja, zabrawszy wszystką artylerją i amunicją, do Pilawy, gdzie nazajutrz stanął. D. 23 Maja udał się tenże Jenerał z Pilawy do Królewca, zostawivszy dla obrony tego miejsca dwa regimenta muszkietierow i oddział Prusłakow. D. 29 uderzył Pułkownik Czernozubow z swoim i Podpułkownika Karasłow regimentami kozakow w przy wsi Pöiten na nieprzyjacielską przednią straż, składającą się z 200 piechoty i 2 szwadronow jazdy, idącą z Willenburga do Milsenz, odpart ją aż pod iey działa; uderzył tam powtornie na nieprzyjaciela z obu bokow, przymusił go do cofnienia się i ścigał aż do Willenburga. Strata z nieprzyjacielskiej strony była nie mała; z naszej 5 tylko kozakow było ranionych. D. 30 zbliżył się nieprzyjacielski oddział, z 500 piechoty i 50 jazdy złożony, do wsi Jedwabna, na który uderzył nasz patrol i przymusił do cofnienia się. Z naszej strony był jeden kozak ranny. W tymże czasie przybyło 21 nieprzyjacielskich zbiegow do naszego wojska. — Korpus Jenerała porucznika Tuczkowa powierzony został, dla iego choroby, Jenerałowi porucznikowi, Hrabiemu Tolstoj, a na tego miejsce przeznaczony jest Jenerał porucznik, Xąż Gorczałow. D. 2 Czerwca główna kwatery przeniesiona została do Heilsbergu. Od Jenerała porucznika Platowa nadeszło doniesienie, że Choraży Agapow, który d. 31 Maja wysłany był ze wsi Noraiten na patrolowanie na drodze do Cöthen, dowiedziawszy się we wsi Dłuszec, że w Jedwabney nie znajduje się jak 20 ludzi nieprzyjacielskich, pośpieszył tam natychmiast i uderzył na nieprzyjacielski posterunek, z którego 5 ludzi za-

bit. W tymże czasie wystąpiło ukrytey w tej wsi 800 nieprzyjacielskiej piechoty i 4 szwadrony jazdy i uderzyły z dwóch stron na jazdę Chorażego Agapow i odcięły mu drogę do wsi Dłuszec. Ustępując przewyższającej się nieprzyjacielskiej, cofł się Agapow przez bagna do lasu pod Bordungen i wstrzymał zapęd nieprzyjaciela. Gdy tym czasem stojący w Passenheim Podpułkownik Ilowaiski Siny, odebrał od Agapowa doniesienie, że od nieprzyjaciela mocno i-ściskany, wysłał mu natychmiast na pomoc 300 kozakow pod najstarszym w wojsku Sulinem 7mym. Jak tylko Sulin zbliżył się do lasu Bordunskiego rozkazał Jestałowi Kolobrodow czem prędzey z 100 kozakow pośpieszyć naprzód, złączyć się z Agapowem, odstrzeliwać się nieprzyjacielowi i ścignąć go ku wsi, w której ukryła się reszta 200 kozakow. Nieprzyjaciel uderzył natarczywie na ten oddział; ale iak tylko zbliżył się do miejsca, w którym Sulin był ukryty, natarł Sulin z pikami na niego, odpart i ścigał uciekające w nieładzie iego wojska aż za Jedwabną do lasu, skąd już nie można było dalej go ścigać. W tej rozprawie ubito nieprzyjacielowi 70 ludzi, wiele rannono i jeden żołnierz, który się nie chciał poddać, dostał się porąbany w niewolę naszą. Z naszej strony jeden tylko kozak zabity, a jeden urzędnik i kozak ranny został. D. 4 Czerwca główna kwatery przeniesiona została do Arensdorfu.

Urzędowe Francuzkie pismo zawiera w sobie siedmdziesiąty dziewięty dziennik wielkiej armii, z którego następujący kładziemy wypis:

"W Welaui (Wehlau) d. 17 Czerwca. — Potyczki przy Spand-n i Lomitten, rozprawy przy Gultadt i Heilsbergu były tyko zagaieniem wielkich wypadkow. — D. 12 0 4

godzinie z rana weszło wojsko do Heilsberga. Jenerał Latour - Maubourg z dywizją dragonow i brygadami lekkiej jazdy Jenerałow Durosnela i Wattiera ścigali nieprzyjaciela po nad prawym brzegiem rzeki Alli w kierunku ku Bartensteinowi, gdy tym czasem korpusy wojska ruszyły w rozmaite strony, dla ucieżenia nieprzyjaciela do Królewca i łapania jego magazynow. Szczęście uwienczyło to przedsięwzięcie pomyslnym skutkiem. — D. 12 o godzinie 5 zrana przeniosł Cesarz główną swoją kwaterę do Eylau. D. 13 połągnął Wielki Xzę Bergski z jazdą ku Królewcowi, a za nim postępował Marszałek Davoust, dla wsparcia go w potrzebie. Marszałek Sault udał się ku Kreuzbergowi, Marszałek Lannes ku Damrau, a Marszałkowie Ney i Mortier ku Lampasch. Tymczasem doniosł Jenerał Latour - Maubourg, że ścigał tylną straż nieprzyjacielską, że Rosjanie porzucili wiele rannych, że wynieśli się z Bartensteinu, i cofali się po prawym brzegu Alli ku Schippenbeil. Cesarz rozkazał Wielkiemu Xciu Bergskiemu, Marszałkom Sault i Davoust udać się ku Królewcowi, a sam poszedł ku Friedlandowi z korpusami Marszałkow Ney, Lannes i Mortiera, tudzież z swoją gwardyą i pierwszym korpusem, którym Jenerał Wiktor dowodził. — D. 13 dziewiąty regiment huzarów wszedł do Friedlandu, ale go stamtąd 3000 nieprzyjacielskiej jazdy wyrugowały. — D. 14 przeszedł nieprzyjaciel po moście Friedlandskim. O godzinie 3 zrana dały się już słyszeć z dział wystrzały. Marszałkowie Lannes i Mortier najpierwsi rozpoczęli walkę, będąc wspieranemi od dywizyi dragonow Jenerała Grouchy, i kirysserow Jenerała Nansouty. Rozmaite zasły poruszenia i rozprawy. Nieprzyjaciel mniemając, że ma tylko 150tysięczny korpus przeciw sobie, nieprzełtawiał ciągnąc

ku Królewcowi. W tej okoliczności dragony i kirysserowie Francuzcy spotkali się bardzo szczęśliwie kilka razy z nieprzyjacielem i zabrali mu 4 działa. O godzinie 5 wieczorem wszystkie korpusy stanęły na swoich miejscach. Na prawem skrzydle stał Marszałek Ney, w środku Lannes, na lewem skrzydle Marszałek Mortier, a w odwodzie korpus Jenerała Wiktora i gwardya. Jazda pod sprawą Jenerała Grouchy wspierała prawe skrzydło. Dywizya dragonow Jenerała Latour - Maubourg stała w odwodzie w tyle prawego skrzydła, a dywizya dragonow Jenerała Lahoussaye i kirysserowie Sascy wspierali środek. Z tem wszystkim nieprzyjaciel całe siły swoje wyprowadził do boju, opierając się lewem skrzydłem o Friedland, a prawe na półtory mili rozciągnął. Rozpoznawszy Cesarz całe stanowisko, postanowił natychmiast opanować Friedland. Rozkazał nagle odmienić czoto, postąpić naprzec prawemu skrzydłu i na ostatnim jego końcu rozpocząć atak. O godzinie w pół do szóstej ruszył Marszałek Ney na przed. Kilkokrotny wystrzał z 20 działowej bateryi był hasłem do boju. Postąpiła zaraz przeciw nieprzyjacielowi dywizya Jenerała Marchada z nadstawioną bronią, a tę wspierała z lewego iey boku dywizya Jenerała Billa. Jak tylko nieprzyjaciel zoczył, że Marszałek Ney wyszedł z lasu, w którym prawe jego skrzydło stało, rozkazał uderzyć na niego jazdziej, którą poprzedzało mnóstwo kozaków. Natychmiast pośpieszyła cwałem dywizya dragonow Jenerała Latour - Maubourga na prawe jego skrzydło i odparła nieprzyjaciela. Tym czasem Jenerał Wiktor kazał wyprowadzić przed swoy środek 40 dział, z którymi, mający nad nimi dowództwo Jenerał Soumarmont, więcej niż o 400 krokow naprzec postąpił i wystrzałami z nich całe sze-

regi nieprzyjaciół walił. Nadaremnie były rozmaite poruszenia, które Rosjanie czynili, w celu zrobienia dywersyi. Marszałek Ney z zimną krwią i właściwą mu nieustraszonnością kierował na czele swego korpusu zręcznie najmniejszymi poruszeniami. Kilka kolonn nieprzyjacielskiej piechoty, które uderzyły były na jego prawe skrzydło, odparte bagnetem, wpędzonymi w Allę zostały, a z tych kilka tysięcy ludzi zatonoło. Gdy się to działo na prawem skrzydle, przybyło lewe tegoż Marszałka do wawozu otaczającego Friedland, skąd nieprzyjaciół, mający tam ukrytą swoją gwardyą pieszą i konną, wypadł i uderzył dzielnie na toż lewe skrzydło Marszałka Ney. Zachwiało się nieco; lecz dywizya Jenerała Dupont, która stała w odwodzie, uderzywszy na gwardyą Rosyjską, zmieszała ją zupełnie i okropną rzeź w niej sprawiła. Ruszył nieprzyjaciół korpusy z odwodu i środka swojego na obronę Friedlandu; ale nadaremnie! Friedland został szturmem wzięty, i wszystkie jego ulice trupem były zastane. W teyże chwili wdał się w walkę środek wojska, będący pod rozkazami Marszałka Lannes: bo gdy się nie udało nieprzyjacielowi przełamać Francuzkie wojska na ostatnim końcu prawego skrzydła, przedtężwał doświadczyć szczęścia w uderzeniu na jego środek; ale przyjęty tam był od walecznych dywizyj Jenerałów Oudinota i Verdier tak, jak się trzeba było spodziewać. Wszystkie ataki Rosyjskiej piechoty i jazdy nie potrafiły wtrzymać posuwania się naszych kolonn. Nadaremnie były wszelkie ich usiłowania; nie mogli nawet więcej przysięść do ataku, a wszędzie od bagnatów naszych szeregami padali. — Marszałek Mortier, który przez cały czas bitwy wiele krwi zimnej i nieustraszonności okazał wspierając lewe skrzydło, po-

szedł w tey chwili naprzód, mając poparcie od fizylerow gwardyi, którem Jenerał Saurry dowodził. Jazda, piechota, artylerya, zgoła całe wojsko pięknie się w tym dniu popisało. Gwardya piesza i konna Cesarska, tudzież dwie odwodowe dywizye z 1go korpusu nie należały wcale do walki. Zwycięstwo w pierwszej zaraz chwili było zapewnione. Pole bitwy wystawia widok ieden z najokropniejszych, jaki mieć kiedy można. Bez przesady powiedzieć można, że Rosjanow 15 do 18,000 poległo. Strata Francuzow nie wynosi jak 500 ludzi w zabitych, a 3000 w ranionych. Zdobyliśmy 80 dział, bardzo wiele prochowych wozow i kilka chorągwi. Dwadzieścia pięć jenerałow Rosyjskich jest zabitych, ranionych lub pojmanych. Jazda z całego wojska Rosyjskiego największą poniosła stratę. — Karabinierowia i kirylerowie, prowadzeni do boju przez Jenerała Nansouty, tudzież różne dywizye dragonow, wiele dokazywały. Jenerał Grouchy, dowodzący jazdą na lewem skrzydle, ważne przysięgi uczynił. Jenerał Drouet, naczelnik sztabu w korpusie Marszałka Lannes; Jenerał Cohorn; Regnaud, pułkownik 15go liniowego regimentu; Lajozquire, pułkownik 60go regimentu dragonii; Lamotte, pułkownik 450 regimentu dragonii, i Jenerał brygady Brun ranionemi zostali. Jenerał dywizyjny Latour-Maubourg dostał postrzału w rękę. Pułkownik artyleryi Desfourneaux i Naczelnik szwadronu Hutin, pierwszy adjutant Jen. Oudinota, polegli. Adjutanci Cesarscy Moucon i Lacoste lekko są ranionemi. Noc nie była nawet na przeszkodzie do ścigania nieprzyjaciół; ściganego bowiem do 11 przed północą. Przez resztę nocy odcięte kolonny usiłowały w kilku miejscach dostać się na drugą stronę Alli. Nazajutrz rano znajdowaliśmy wszędzie przez kilka mil

wozy prochowe, działa i powozki zatopione w rzece. — Nieprzyjaciel był liczny, miał wiele jazdy wyborowej i bił się mężnie. — Naza jutrz d. 15go, kiedy nieprzyjaciel starał się zebrać, i cofał się po prawym brzegu Allii, wojsko Francuzkie szło lewym brzegiem w celu odcięcia go od Królewca. Przody naszych kolumn zeszyły się razem w Welawie (Wehlau), miasta leżącego nad brzegiem rzek Allii i Pregli. Cesarz miał główną kwaterę w Peterswalde. — D. 16 równo z świtem, popsuwszy nieprzyjaciel wszystkie mosty, cofał się wciąż ku Rosji. O godzinie 8 z rana kazał Cesarz zarzucić most na Pregli i tam wojsko stanęło. Wszystkie prawie magazyny, które nieprzyjaciel miał po nad Allą, częścią wrzucił w rzekę, częścią spalił, a miarkując z tego, co zostało, można osądzić jak wielką poniosł szkodę. Wszędzie po wsiach mieli Rosjanie magazyny, i wszędzie cofając się one popalili. Przecież w Welawie zastaliśmy przeszło 6000 cetnarow zboża. Za nadejściem wiadomości do Królewca o zwycięstwie Francuzow pod Friedlandem, ustąpiło z niego nieprzyjacielskie wojsko. Marszałek Soult wszedł do tej stolicy królestwa Pruskiego. Zastaliśmy tam niezmierne dostatki: kilka kroc sto tysięcy cetnarow zboża, przeszło 20,000 raniionych Rosjyanow i Prusakow, wszystkie potrzeby wojenne, przystane właśnie od Anglii dla Rosji, a między innymi 160,000 karabinow. — Wojsko znajduje się tu w najpiękniejszym kraju. Brzegi Pregli są bogate i urodzajne, a wkrótce magazyny i piwnice Gdańskie i Królewieckie dostarczą nam wszystkiego obficie ku potrzebie i zdrowiu. — Granice zwyczajnego dziennika nie pozwalają umieścić w nim nazwisk wszystkich mężnych, którzy się szczególnie popisali, i szczegółów, czego każdy korpus dokazał; lecz główny

sztab trudni się opisaniem wszystkich pięknych czynow. — Xąż Neufszatelski (Minister Berthier) dał w bitwie Friedlandskiej wiele dowodow swej gerliowości i talentow. Nie raz znajdował się w środ najeższego ognia i czynił pożyteczne rozporządzenia. — Nieprzyjaciel rozpoczął nieprzyjacielskie kroki d. 5 Czerwca. Stratę jego w przeciągu 10 dni rachowad można do 60,000 ludzi w zabitych, raniionych, wziętych i takich, którzy więcej służyć nie mogą. Utracił nadto część artyleryi, wszystkie prawie potrzeby wojenne i wszystkie magazyny na linii przeszło 40 mil długiej. Rzadko wojsko Francuzkie tak wielkie korzyści z tak małą stratą odniosło. „

Z Berlina d. 4. Lipca. — "Wczoraj po południu zostało w tutejszym katolickim kościele odprawione *Te Deum* z powodu zawieszenia broni. Znajdowały się na nim wszystkie Francuzkie władze i znajdujące się tu członki dyplomatycznego ciała. Po skończonym nabożeństwie był obiad u Rządcy Berlińskiego, na którym znajdowali się postowie z przymierzonych z Francją krajow i wszystkie cywilne i wojskowe Francuzkie władze. Rządca spełniał zdrowia Cesarza Jmci, Cesarzowej, sprzymierzonych Monarchow i ich małżonek; zwycięstw pod Heilsbergiem i Friedlandem; rozeymu, i wszystkich Monarchow pragnących pokoju. „

Z Tyłż d. 29. Czerwca. — "D. 27 rozkazał Cesarz Jmć Napoleon odprawić swej gwardyi, w przytomności Imperatora Jmć Alexandra, musztrę z ogniem, potem obiadowali znowu oba Monarchowie z sobą. Gdy Król Pruski, w towarzystwie Marszałka Bessieres, W. Marszałka pałacowego Diurok, W. Koniuszego Caulincourt, wielu officerow sztabu i oddziału jazdy, przybył d. 28 odwiedzić Cesarza Napoleona, wyszedł Cesarz

na przeciwko niemu do bramy. Król miał na sobie prosty mundur. O godzinie 4 po południu odwiedził go Cesarz nawzajem, prosił, aby wsiadł na konia, pojechał z nim po Imperatora i Wielkiego Xcia Konstantego, i udał się razem z niemi na rewiję korpusu Marszałka Davoust'a. Oba Monarchowie zaproszeni byli od Cesarza Napoleona na obiad, po którym zabawili jeszcze kwadrans, a Cesarz odprowadził ich do bramy dziedzińca. Szli piśch tą do mieszkania Króla Pruskiego. Imperator udał się powtórnie z Wielkim Xciem Konstantym do Cesarza, u którego bawił do godziny wpół do jedynastej w nocy. Wczoraj dał Cesarz Jmć Napoleon Jenerałowi Beningsenowi audyencyą. Xżę Kurakin, który jest umecowany do układania się z Xciem Benewentu, przybył tu także wczoraj. „

Z Budy d. 12. Lipca.

Poseidzenia seymu odbywają się nieprzerwanie; i uchwalwszy stany pieniężne posilki dla skarbu J. C. K. Apostolskiej Mei, trudnią się teraz ich rozkładem. Wczoraj było znowu posiedzenie tak magnatów jak i stanów.

Z Londynu d. 3. Lipca. (Przez Dandis.)

D. 30 Czerwca wszczęły się w niższej izbie mocne spory względem wyboru członków do kommissji, roztrząsającej rachunki wydatków krajowych. Kancelarz skarbowy (P. Percival) proponował 9 członków z dawnej kommissji, a 13 nowych, uczyniwszy niektóre uwagi nad słotnictwem przeszłej kommissji, i nad postępowaniem przeszłej administracyi, zarzucił przeszłym ministrom, iż postanowili znieść niektóre urzędy dla zmniejszenia wydatków skarbu, a wbrew temu postanowieniu potworzyli nowe urzędy, jak np. pensyonowanego gazeciarza, celnika w Buenos Ayres, nowych szeryfów w Szkocyi i t. d.

bez których się wcale można było obejść. Lord Petty odpowiedział na te zarzuty. Nakoniec proponowane od kanclerza członki przyjęte większością głosów zostały.

D. 1 Lipca przeczytane zostało w obu izbach parlamentu następujące podziękowanie Królewskie:

„Dziękuję wam serdecznie za powinny i szczerzy adreś, w którym z najwyższemu moim ukontentowaniem, przyrzekacie mióe wspierać w ważnych stosunkach, w jakich się teraz Europa zasyduje. „

D. 2 Lipca Lord Hawkesbury podał wyższej izbie Królewskiej prośbę, w której żądane jest uchwalenie 1000 f. szt. rocznej pensyi dla Jenerała Stuarta.

Mówią, że Jenerał Miranda odplynął znowu z swem wojskiem z wyspy S. Trojcy, dla ponowienia swego przedsięwzięcia przeciw Karakas.

Umysły politycznych i kupieckich spekulantów utkwiecznie zatrudnione były od ostatniej pory, dla nadania ostatniemu doniesieniem o wypadkach wojennych pod Hallsbergiem i Friedlandem innego obrotu. Codziennie głosił o przybyciu żołtów i litów z doniesieniem o nowych bitwach, którym jednak nie mogli nadać powagi. Wszystkie te wymysły na mało się przydały; cena papierów nie wiele się polepszyła. Szczegóły o bitwie Friedlandzkiej jeszcze tu nie nadeszły.

Druga dywizya wyprawy na staty lip, która już była wygotowana, i składa się z 5 regimentów pieszych, i regimentu jazdy i 1 bregady artyleryi, nie odebrawszy przeciwnego rozkazu, wypłynęła na morze, i już utraciła ją byli z oczu, gdy nagle zaskoczyła ją cisza i przymuszona została zarzuć kotwicę w kanale.

Wielu obawia się, aby mocarstwa lądowe nie zawąły oddzielnego pokoju i sama Anglia nie pozostała w boju z Francją.

Mamy doniesienie, że liniowy okręt Bleinheim, Admirala Trowbridge, szczęśliwie przetrzymał burzę i zawinął do zatoki Madagaskar.

J. K. Mość przyjechał w ostatnią środę do Londynu; nowy Szwedzki poseł, P. Adlerberg, miał u niego wstępną, a przeszły, P. Rehhusen, pożegnałą audyencyą.

Kuścieka z Chin flota i kilka okrętów z wschodnich Indyy zawinęły szczęśliwie do naszych portów.

W ostatnią środę przybyła znowu kobieta pomieszanych zamysłów do pałacu Królowej i koniecznie usiłowała przedrzeć się do Króla, że ma do niego z nieba poselstwo. Zatrzymana i zamknięta została.

Na ofiarowane z strony Austryackiej pośrednictwo do pokoju odpowiedział Sekretarz stanu, P. Canning, pod d. 25 Kwietnia, że J. K. Mość W. Brytanii gotów jest przyjąć to pośrednictwo, byleby tylko było razem od prowadzących wojnę mocarstw przyjęte. Dalej dodał: "J. K. Mość udzielił myśli swoje mocarstwom, z którymi łączą go najsłabsze związki. Lecz należy w przed ugodzić się na podług powszechnego układu. Co do miejsca kongresu, to powinno wcale być wolne od wpływu oręża, tak iżby z nim można nie przetrwać utrzymywać komunikacyą."

Z *Par. za d. 3. Lipca.*

J. C. K. Mość raczył pod d. 2 Maja mianować pierwszego swojego tłumacza do wschodnich języków, P. Jauberta, audytorem rady stanu, z przywiązaną do tego urzędu płacą, w wydziale zagranicznych interesów. W przeszłym roku wyznaczył mu Cesarz był 4200 fr. pensji wynadgradzając jego talenta i gorli-

wość na różnych poselstwach, a mianowicie w Persyi.

J. C. K. Mość wydał do arcybiskupów i biskupów list następujący:

"Święte zwycięstwo, które wojska nasze odniosły pod Friedlandem, przeraziło strachem naszych nieprzyjaciół i oddało w ręce nasze ważne miasto Królewiec z znacznymi tam magazynami, powinno być nowym powodem dla naszych poddanych do złożenia Bogu dzięków, który kieruje zwycięstwem. Pamiętne to zwycięstwo, było razem rocznicą bitwy pod Marengo, dnia owego, w którym okryci jeszcze kurzawą boju, nypierwszą myśl zwrociliśmy do przywrócenia porządku i pokoju w kościele Francuzkim. — Jest więc wolą naszą, abyście za odebraniem niniejszego listu, naradziwszy się z władzami rządowymi, zwołali naszych poddanych w waszych dycezyach do kościołów katedralnych i parafialnych, dla odśpiewania *Te Deum* i odmówienia modłów, jakie uznacie za potrzebne w podobnych okolicznościach. Co wyraziwszy prosiemy Boga, aby was miał w Świętej swojej opiece. W obozie naszym Cesarzkim w Friedlandzie d. 15 Czerwca 1807."

Podp. *Napoleon.*

Ciekawi patrzą z ukontentowaniem narusztowanie czyli założenie fundamentu na okręt łazienkowy, który P. Vigier na Sekwanie wystawia. Gmach ten mieć 192 łokci długości i zawierać w sobie będzie dwiema rzędami 142 łazienek. Dwa wielkie na pokładzie zrobione basyny dostarczą do wszystkich łazienek wody. Tak zaś są zręcznie zrobione, iż tak tylko gmach będzie ukonczony, wcale nie będą widzianymi. Cały ten okręt będzie miedzią obity. Robi około niego 500 rzemieślników i kosztować będzie do miliona franków.

Marszałek Angereau przebiechł d. 17 Czerwca przez Tarbes na kąpiele do Bares.

Z Drezna d. 29. Czerwca.

Przybyły tu na miejsce odwiedzanego nadzwyczajnego i pełnomocnego Bawarskiego Ministra Hrabiego Lerchenfeld, Radca posełstwa P. Pißfel w takimże zaszczyście, miał wczoraj swiętą audyencyą u Króla i oddał mu list wierzysłny.

Z Hagi d. 7. Lipca.

Powietrzna podróż nie udała się znowu P. Blanchard. Puścił się w górę z swoją małżonką, ale przez nieostrożność pomocnika, który nie umiał po Francuzku, nie był balon od pąka spuszczoney, do którego był przywiązany, i dostał rysow, przez co nie mógł się wzniesić w górę. Jak tylko naprawiony zastranie, przedsięwzemie znowu P. Blanchard swą podróż.

Przybyły tu na powrot Duński poseł, Hrabia Danneskiold Löwendahl, przywiozł z sobą swą córkę, Hrabinią Schimmelmann, siostrę pałacowey damy P. Huygens. Matżonek ostatniey, który w roku przeszłym był naszym posłem w Kopenhadze, jest teraz mianowany przez Króla posłem w Lizbonie.

Dworska nasza gazeta zawiera w sobie: "Królestwo Jchmość iadąc na kąpiele, przybyli w środku Czerwca do Pireneiw. Zdrowie Króla, które w czasie zimy i przez słuszny smutek bardzo nadwerężone zostało, wymagało, aby czas niejaki w ciepłych pobawił krajach. Dziś dowiadujemy się z ukontentowaniem, iż tak dalece się polepszyło, iż J. K. Mość o powrocie myśli i wydał już do tego potrzebne rozkazy. Przez gońców utrzymywana jest ciągle korespondencya z Królem, i rzeczy tak są urządzone, iż interessa rządowe odbywają się zwyczajnym sposobem. Polepszenie zdrowia J. K. Mci nada im nowy ruch.

Jakż używa wszystkich środków, aby go tak dalece umocnił, żeby w czasie najtęższej nawet zimy mógł się ciągle dobrem swego ludu trudnić.,

Wiadomość o zwycięztwie Francuzkim i zawieszeniu broni obchodzona była w Hollandyi wystrzałami z dział, wywieszeniem bander, i t. d.

Z Düsseldorfu d. 3. Lipca.

Gazeta tuteyszy wyraża:

"Ludzkość zaczyna znowu oddychać!

Wszystko okazuje, że pokoy, cora Nieba, wystuchata nakoniec życzenia całej Europy, spuściła się za pomocą zwycięztwa woysk Napoleona Wielkiego na ziemię i otrze strumieniami lejące się łzy, które nieprzyjaciółka iey niezgodą, wyciska. Oby kościół Janasa na zawsze był zamknięty! Przybyły dziś rano nadzwyczajny geniec przywiozł przec wiadomości, że Wielki Xżę Juc nasz znajduje się w dobrym zdrowiu, następujący list od niego:

"Dziesięć dni bitew i zwycięztwa. Pobite zupełnie, rozproszone i ścigane Rossyjskie woysko przymuszone zostało uciekać z pospiechem za Niemen i wezwac umiarkowania zwycięzcy. Za kilka dni podpisany zapewne zostanie rozeym, i spodziewać się należy, iż niebawmie pokoy nastąpi. Udziel WPan te pomyslnie doniesienia moim poddanym. Pragnę, aby w wszystkich miastach moiego W. Xięstwa odprawicne zostało uroczyste *Te Deum* na podziękowanie Bogu za odniesione zwycięztwa przez J. C. K. Mość. — W Tylży d. 22 Czerwca 1807.

Podp. *Joachim.*,,

Pożądane te doniesienia ogłoszone tu dziś zostały wystrzałami z dział i uderzeniem w wszystkie dzwony.

GAZETY KRAKOWSKIEY

W NIEDZIELĘ DNIA 26. LIPCA 1807.

Z Anspacha d. 1 Lipca.

Owdowiła Margrabina Anspachska, ||bywsza Lady Craven, opuściła nas d. 17 Czerwca równie niespodziewanie, iak tu przybyła. W czasie krótkiego tu bawienia obcowała tylko z mężami znakomych talentow, unikając troskliwie wszelkich towarzystw, ponieważ najmnieysze wspomnienie o śmierci iey małżonka Margrabi wyciskało iey łez potoki. Względem odkazanych iey i zostających tu kapitałow, oddała sądowi kopią testamentu, i odiechała do Paryża.

Z Stralsundu d. 5. Lipca.

Wczoray w południe pojechał Król Jmci za wojskiem, które równo z świtem ruszyło, do Franzburga. D. 13 z rana kończy się wypowiedziane z naszey strony zawieszenie broni, i jeżeli ponowione nie zostanie, tedy rozpoczyna się znowu nieprzyjacielskie kroki.

Sydyk Glüschow i Senator Hach, deputowani od miasta Lubeki, zuaydują się tu od wtorku i mieli u Króla audyencyą.

Z Szweryna d. 6. Lipca.

Książęcy rząd otrzymał wczoray następujące pismo:

Do członkow Meklenburskiego rządu.

Mci. Panowie! Z uaywiększem ukonten-

towaniem śpieszę przesłać W Panom kopię listu Xcia Majora jenerala armii, w którym mnie upoważnia, abym Xcia Meklenburskiego w prowadził do posiadłości iego krajow. Kazałem uwiadomić Xcia Jmci o zamiarze Cesarza, a W Pańowie stosować się możecie do osnowy tego listu. Mam honor zostawać, Mci Pańowie, z zapewnieniem zupełnego szacunku.

*Jenerał Laval, Rządca
Meklenburga.*

Dołączona kopia.

*W główney kwaterze w Tylży d. 27.
Czerwca 1807. Do Kommendanta
Meklenburga, Jenerała Laval.*

Wola jest Cesarza, Mci Jenerale, abys W Pan po odebraniu tego rozkazu w prowadził Xcia Meklenburskiego do iego krajow i powrócił mu wszystko, cokolwiek z iego własności lub rzeczy, albo też iego poddanych zatrzymanem zostało; zgoda masz, Mci Jenerale, uważać odtąd Xcia Meklenburskiego iako samowładnego, za którym Cesarz szczególniey się interesuie. — Woyskowi dowodzey, intendenci i inni urzędnicy mają natychmiast zaprzestać swego urzędowania, ponieważ Meklenburskie cywilne i woyskowe władze po-

wrocą na swoje miejsca.

*Marszałek Berthier, Major
jenerał, Xzê Neufszatelski.*

Wczoraj po godzinie 10 przed południem weszło tu około półczwarta tyśiąca Bawarskiego wojska, pomiędzy którym znajdowało się do 800 lekkiej konnicy. Wszyśleki lud bardzo piękny i dobrze ubrany, a osobliwie piechota. Prowadzą także działa i amunicyą. Dziś rano wyruszyły już do Güstrowa, gdzie dziś ieszcze stanąć mają.

Z Nancy d. 30. Czerwca.

D. 27 umarł bawiący tu, jako jeniec wojenny, Baron Wimpfen, rodem z Frankfurtu, zostający w stopniu jenerała w służbie Roslyjskiej, na paraliż, gdy się dowiedział o pobiciu Roslyjanow pod Friedlandem. Wczoraj pochowany został z używanemi w Roslyi obrzędami.

Z Szczecinu d. 7 Lipca.

Oblegające Francuzkie wojsko Kolberg przypuściło d. 2 Lipca powszechny szturm do tej twierdzy; lecz wczasie szturmu nadeszła wiadomość o zawieszeniu broni i nieprzyacielskie kroki natychmiast wstrzymane zostały.

D. 5 wyszła większa część naszej załogi do Friedlandu. Z pod Kolberga oczekujemy 10.000 wojska, które idzie do Anklam.

Z Kopenhagi d. 7 Lipca.

D. 3 przebyło znowu przez Sund 8 przewozowych Angielskich statków z wojskiem.

Z Memlu przybyło tu w tych dniach wielu znakomitych podróżnych, pomiędzy którymi znajdują się gabinetowy Minister Jenerał Zastrow z swoją familią, Minister Stanu Voss, skarbowy Radca Begnelin, tajny skarbowy Radca Westphalt i wojenny Radca Köster.

Pierwszy oddział wyprawy Angielskiej przybył już do wyspy Rugen.

Przeznaczony do Peterzburga nowy Angielski ambasador, Lord Lewison Gower, udał się przez Memel do Roslyjskiego Imperasadora.

Z Hanoweru d. 28 Czerwca.

Cały kotpus przybyłego z Włch Hiszpańskiego wojska, wynoszący 4000 ludzi i 800 koni, zgromadził się pod dowództwem Jenerała Margrabi Hermosilla w okolicach miasta Celle i ma w krótcie udać się nad Elbę. Inny korpus, złożony z Bawarskich, Wirtemberskich i Badeńskich wojsk, zgromadza się pod Luneburgiem i uda się do wojska Marszałka Brune, który stoi w Pruskiej Pomieraniu i uważa poruszenia Szwedow w Stralsundzie.

D O N I E S I E N I A.

C. K. Sądy Szlacheckie Galicyi Zachodniej każdemu wiadomo czynią, że dobra Strzęgoboyzyc zmarłego Franciszka Tretlera dziedziczne wsześcioletnią dzierżawę od 1go Sierpnia 1807 Roku przez powtorną licytacyą dla recelsownia się pierwszego dzierżawcy Ignacego Szymbalskie, pod następującemi warunkami wypuszczone będą.

- 1) Każdy zwycięzcy sobie zadzierżawienia obowiązany będzie z sumy szacunkowej 5716 zł. ryń. 33 kr. dzielącą część jako wadium w kwocie 571 zł. ryń. 39 kr. przed licytacyą złożyć.
- 2) Dzierżawca obowiązany będzie półroczny czynsz naprzód i to w monecie kurs mającej, lub miar mającej do depozytu Sądowego złożyć.
- 3) Będzie obowiązany interellami politycznemu bez żadney pretensyi zawiadywać i odbywać, oraz interelli prawne gromady ułatwiać.
- 4) Wszystkie zwyczajne podatki i dziesiacziny prócz ustanowionego rocznego czynszu wypłacać, i zwypłacanych przy wyisciu kontraktu kwitami wywieść się.
- 5) Nadzwyczajne zaś podatki, jeżeliby iakie nastąpiły, jako to dostawienie liwerunkow, będą dzierżawcy podług w ów czas będących foraliów i za skarbowemi kwitami wynagrodzoną.

6) Nie może wywozić stomy z gruntu ani jej przedawkć lub psuć.
 7) Obowiązany będzie nad znajdującemi się w tych dobrach lasami ile możności czuwać, i niebędzie mógł żadnego z nich ciągnąć użytku dla siebie, jak tylko na potrzeby gruntuowe za zezwoleniem Opiekunów.

8) Dzierżawca obowiązany jest, każdą reperacyą budynków nieprzenoszącą 10 zł. ryń. na siebie przyciąć, co zaś 10 zł. ryń. przenosi i koniecznie potrzebnym było, to ma z zezwoleniem opiekunów czynić, i dla tego w jakim ie stanie znajdzie, w takim ie utrzymywać powinien.

9) Powinien nad tym czuwać ażeby z jego lub domowników przyezyny ogieia niebyło, i naczey wszelką ztąd wynikłą szkodę zapłacić.

10) W iakiey wartości i ilości inwentarz odbiera, w takiej ma go znouw oddać.

11) W iakiey obrzerności pola, i wielości korcy dobrego ziarna zafiewy odbiera, w takiej samey będzie obowiązany w przytomności wyznaczony ch przez opiekunów dozorców oddać.

12) Nie jest moceń czynić zamiany lub odmiany w polach łąkach i rolach, lecz w iakim ie stanie obymuje, w takim ie utrzymać winny jest.

13) Wszystkie przypadki podług prawa nadgrodzone będą dzierżawcy.

14) Jeżeliby się przy expiracyi kontraktu większy wysiew pokazał, takowy będzie dzierżawcy podług foraliów nadgrodzony, przeciwnie zaś gdyby się znalazł mnieyszym, winien będzie dzierżawca nietylko niedostający wysiew podług foraliów, ale nadto z takowego wysiewu ubyły pożytek wynadgrozić.

15) W iakim stanie dzierżawca uprawne pola obymuje, w takim stanie powrócić obowiązany będzie, bo tak ich nie powróciwszy, z zwtóki zżądzone szkody i straty zapłacić.

16) Sady i taki jak obymuje, tak oddać winien.

17) Aże te dobra drzewa na opat w lasach nie mają, przeto nie może na nie asygnacyi w kontrakcie żądać, ale z swego drzewa na opat kupować.

18) I owszem będzie się starał dla pomnożenia na przyszłość corocznie 60 wierzb zasadzić.

19) Rownie jak dzierżawca dobra na dniu 24 Czerwca 1807 roku oddane sobie mieć będzie, tak obowiązany jest takowe po upłynionych sześciu latach na dniu 24 Czerwca 1813 roku bez poprzedzającego wypowiedzenia oddać i ustąpić.

2) A ponieważż użyć: Strzëgoborzyckiego stawu, równie do dzierżawcy należeć będzie, przeto obowiązany jest dzierżawca narybek, który mu się na jego pożytek po wyłowieniu jeftennym pozostawi, w tey samey wielkości i ilości przy wywściu sześcioletniego kontraktu pozostawić. Wszyscy przeto zyczący sobie te dobra pod wspomnionemi warunkami zdzierżawić, wzywają się, ażeby w dniu licytacyi, to jest czwartego Sierpnia 1807 roku o godzinie 10 z rana w tuteyszych C. K. Sądach Szlacheckich Sądach stać się zozaguiąc im wolność przeyzienia inwentarza i aktu szacunkowego w sądowej registraturze. W Krakowie d. 7 Lipca 1807 R.

W niebytności JW. Prezesa.

Bernard Dwernicki, Kon. Appel.

Kannamiller.

Scherauz.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Krakowskich.

Elsner.

Ponieważ wypisany na dzień ostatni Kwietnia r. b. konkurs względem osadzenia w akuiącego w Solcu Syndyka mieysca bezskutecznie upłynął, przeto powtorny w tey mieisze wypisuje się konkurs na dzień 15ty Augusta r. b. z tym dodatkiem, iż kompetenci zyczący sobie tego mieysca z pensją roczną 400 zł. ryń. złączanego prozby swe dekretem eligibilitatis ex utraque linea i zezwiedzeniem moralności opatrzone przed upłynieniem wspomnionego terminu do Radomskiego przedu Cyrkularnego podawać mają. W Krakowie d. 12 Lipca 1807,

Na dniu tego p. m. Augusta (dla niendaney się pierwszy) licytacyi arendy propinacyi mieyskiej Słomnickiey powtornie w tuteyszej kancelaryi C. K. Cyrkularney: o godzinie 9 z rana od rawnie sie będzie. Do fiskalney kwoty przeszloroczne arendawne kwantum 1566 ryń. przyjęte zastanie, gdzie od roku 1805 summę fiskalną po 2015 ryń. arendującemu wnieść łatwo przybiecnie. Młodey więc nabycia tey aredy, mają na wspomnionym dniu w tuteyszej C. K. cyrkularney kancelaryi zgłosic się, gdzie im do teyże aredy potrzebne punkta ogło-

szone-zastaw, oraz mają się 10 procentowym vadium 156. ryń 36 kr. zaopatrzyć.

W Krakowie dnia 11 Julij 1807.

Dla osadzenia wakującego w Landskoronie Syndyka miejsca z pensją roczną 300 zł. ryń. złączonego wypisuje się konkurs na dzień 15ty Augusta r. b. z tym dokładom, iż kompetenci prozby swe dekretemi eligibilitatis ex utraque linea i zaświadczeniem moralności opatrzone najdalej do wspomnionego terminu w urzędzie Cyrkularnym Myslenickim składać mają.

W Krakowie dnia 12 Lipca 1807.

Z Strony C. K. Senatu akademickiego Krakowskiego niniejszym podaje się do powszechnej wiadomości, iż dla obsadzenia wakującej w C. K. Lwowskim Liceum katedry Teologii pastoralny najwyższym dekretem nadwornym dnia 14 Maja r. b. dzień do zdawania tak w akademiach Wiedeńskiej i Krakowskiej jako też w Liceum Lwowskim egzaminu konkursowego 31 Lipca r. t. wyznaczonym jest. Wszyscy przeto Xięza życzący sobie tęż katedrę objąć, mają się dla złożenia egzaminu konkursowego na dniu wspomnianym u przyzwoitego dyrektoryatu wydziału Teologicznego zgłosić.

Fr. Marx, Rektor.

Z C. K. Akademickiego Senatu w Krakowie d. 25 Kwietnia 1807.
w niebytności syndyka, Hruzik.

Gdy Łukowskie mieyskie dochody to jest:

- a) Mieyska propinicya od piwa, miodu, wiśniaku, rosolisu, maliniaku na rok i przy-
krocy cena fiskalna 1100 zł. ryń. 20 kr.
- b) Skarbowe czopowe na rok jeden za cenę fiskalną 1497 zł. ryń.
- c) J mieyskie targowe z postojnym, oraz wszystkie inne następujące dochody na trzy-
kaza cena fiskalna jest przy tym dochodzie 193 zł. ryń 25 kr.
- d) mieyski dochod od konsumu wina za 33 zł. ryń. 40 kr.
- e) Mieyskie wagowe za cenę fiskalną 81 zł. ryń 10 kr.
- f) Tak zwane piekarnie miernie detto 57 zł. ryń. 30 kr.
- g) Mieyskie brykowe detto 36 zł. ryń.
- h) Mieyskie łaki detto 101 zł. ryń.

Na dniu 24 Augusta r. b. publicznie zaarendowane będą, przeto ochoczy licytowania na rzeczonym dniu opatrzeni w 10 procentowe vadium w Łukowskiej mieyskiej Kancellaryi zaaydować się mają.

W Krakowie dnia 3. Lipca 1707.

Per Magistratum Cæs. Reg. Urbis Metropolis Cracoviæ medii præsentis Edicti notum redditur, Curiosam cum Horto in Wesola sub Nro 202 situm fl. rhn. 4000 æstimatum D. Francisci Equitis de Schindler propriam per publicam Licitationem hic Judicij d. 28 Julij a. c. hora 3. a meridie celebrandam disvenditum iri erga sepuentis condiciones.

- a) Quivis Emendi cupidus 10 partem pretij æstimationis qua Vadium ante inchoandam Licitationem reponere jam vero
- b) Siquis sector reddituum pretium & Licitatione eveniens in spatjo 14 dierum a die celebratae Licitationis aut ad depositum Judiciale reponere, aut ad manus plenipotentis D. Equitis de Schindler persolvere tenebitur secus
- c) Periculo & impensis ejus nova præscriberitur Licitatio — Omnes etaque Emendi cupidij inquantur ut dicto in termino & loco compareant, Cæditoris vero hypothecarij admonentur, ut præstolando Separatis adlicitationes jura suas prothocolo Licitationis inferi curent, secus circa repartitionem pretij nulla eorum haberetur ratio.

Gollmayer.
Łodziński.
Kozłowski.

Ex Consilio Magistratus Cracoviensis die 10 Julij 1807.

Plinta.

(Proy dicitur pocy gacedit. wryt iis się 24i D.ubitek.)

G A Z E T Y K R A K O W S K I E Y

W Krakowie dnia 26. Lipca 1807.

D O N I E S I E N I A .

Jego C. K. Mość uchwalił dekretem kancelaryi nadworney dnia 31 Maja r. b. aby przy Akademii Krakowskiej urząd kancelisty z pensją roczną 400 zł. r. h. z funduszu powszechnego fundacyjnego był ustanowiony.

Uchwała ta najwyższa z strony rządu krajowego Galicyjskiego z tym dodatkiem do publiczney się podaje wiadomości, iż kandydaci, próżby swe przyzwoicie instruowane do Gubernium stylizowane, do senatu akademicznego w Krakowie aż do końca miesiąca Lipca r. b. podawać mogą. We Lwowie dnia 26 Czerwca 1807.

Ponieważ licytacya szpiklerza z dwiema kumoramii do masy zmarłego Wacława Akermana należącego, w Łęce nad Wisłą sytuowanego, i sądownie za zł. pol. 2000 ct. xówanego na wyznaczonych terminach, to jest: dnia 26 Września i 22 Grudnia 1806 dla niedostatków licytantów bez skutecznego upływu, przeto rozpisuje się trzecia licytacya na dzień 1go Sierpnia r. b. o godzinie 9 przed południem, z tym dokładem, gdyby przy tej licytacyi szpiklerz za tę cenę z przędzy być nie mógł, niżey szacunku swego największy ofiarując, tenże otrzyma. Chęć kupienia mających z tym na wyżey wyrażonym terminie i godzinie, wadło zł. pol. 500 opatrzonych zaprasza się, wolno każtemu zostawiać, kondycye przedarzy t-y w aktach tutejszych przed licytacyą, lub też w sam dzień rozgłoszoney licytacyi sobie przeczyć.

Ex Off. C. R. Judicii ealis Neokorczya - Stopnicensis die 3 Julii 1807.

Kuberg.

Baldini C. K. Sędzia.

Z strony Urzędu Kryminalnego Królewskiego Miasta Cyrkularnego Młodey Bolesławy w Czechach, niniejszym Edyktem niewiedzieć gdzie zasydującemu się Jakóbi w Putikowi urlopowanemu prostemu żołnierzowi C. K. regimentu Xcia Hohenslobe dragonów oznajmie się: iż on o zbrodnię rozboju, na osobie Jana Matlusa chłopa z wsi należącego Augedzu do parafii Lantszyn w Czechach należącej, w miesiącu Marcu 1804 roku w towarzystwie popelnioną, obwinionym jest. Przeto temu nakazuje się, ażeby się najdaley w przeciągu sześćdziesiąt dni, to jest: aż do końca miesiąca Lipca r. b. przed Król. Sądem Kryminalnym Miasta Młodey Bolesławy stawit, i na powyższe obwinienie odpowiedział i ułomaczył się. Dan w Młodey Bolesławy dnia 11go Maja 1807 roku.

Wacław Mattauszek Burmistrz.

Następujące dochody i realności Miasta Tarnogory dnia 3 Augusta r. b. największy dająćemu przez publiczną licytacyą wypuszczone będą jako to:

1) Propinacya miejska od 1go Novembra r. b. do ostatniego Oktobra 1808 za pretium fisci 423 ryń.

2) Skarbawe czopowe miejskie także na rok jeden.

3) Łąki miejskie Podgrze i Mały zwane na trzy lata to jest od 1go gbra 1807 do ostatniego gbra 1810 za pretium fisci 85 ryń. 55 kr. Ochoczy licytowania mają więc na wyżey rzeczonym dniu z rana o 9tej godzinie w Tarnogrze znajdować się i przed licytacyą totą część pretii fisci jako vadium złożyć. W Krakowie d. 25 Czerwca 1807.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa niniejszym obwieszczeniem wiadomo czyni iż kamienice na Kazimierzu pod Nrami 24 i 25 stojące ryńskich 154 sądownie oszacowane po niegdy Agneszce Sikorskiej pozostałe przez publiczną licytacyą tu w Sądzie dnia 13 Sierpnia r. b. o godzinie 3 po południu odbywać się mają sprzedane będą pod następującymi warunkami.

1) Każdy chce kupna mający totą część ceny szacunkowej jako zakład złożyć, tudzież
2) Przyszły nabywca resztę summy z licytacyi wypadłej w 14 dni do depozytu sądowego złożyć będzie obowiązany, inaczej

3) Na jego szkodę i koszta nowa wypisana będzie licytacya. Wszyscy przeto chcą kupna mający mają się wczynie i miejscu wyżey oznaczonym znajdować. Wierzycciele zaś zażądają napominają się ażeby nie czekając osobnych przywołań prawa sobie stażące do protokolu licytacyi wnieść nie zaniedbali inaczej przy podziale summy z licytacyi wynikłej żaden wzgląd miary nie będzie.

Gollmayer.

Eodziński.

Kozłowski.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.

Dnia 18 Czerwca 1807 roku.

Maiewski.

Z strony Magistratu Kr. Miasta Lublina niniejszym Edyktem wszystkim tym którym wielzieć należy, albo też uależec może czyni się wiadomo, iż na rek wizycyą C. K. Miasta pod dniem 8 Lutego r. b. do Nru 12 wyszłą Rudera Trembińskich w środku Miasta Lublina pod Nrem 19 stojące, przez biegłych w sztuce na 95 zł. ryń. Tudzież Rudera Duszeniowskie z gruntem należącym z mocy rezolucyi C. K. urzędu cyrkularnego pod dniem 3 Maia r. b. wypadłej na 2027 zł. ryń. to kr. otaxowane, których akt detaxacyi każdemu przy licytacyi lub też w przody w registraturze przyznać wolno jest, w dniu 13 Sierpnia pierwsze, a dnia 14 Sierpnia r. b. drugie Rudera Duszeniowskie o godzinie 10 z rana przez publiczną licytacyą w kancelaryi tuteyszego magistratu sprzedane będą. Przeto wszyscy mający chęć kupienia uwiadomią się, a temu który przez ofiarowane największe kwantum takowe Rudera zaliczytne, wolno jest z kredytorami względem hypotekowanych długow ułożyć się, a jeżeliby kredytorowie swoje pretensye daley hypotekowanymi bydyć sobie życzyli, równie im w tej mierze wolność zostawiona. Dla tego wszyscy na tych Ruderach hypotekowani kredytorowie na wzwys pomieniony termin nieoczekując szczególnego przywołania, stosownie do nadwornego Normalu pod dniem 22 Sierpnia 1797 wypadłego wzywają się, inaczej niestawiający się na tym terminie i nie-insynający swoje pretensye ani przeciw dziedzicowi, ani nabywcy tychże Ruderow, ani też do samych Ruderow prawa więcej mieć nie będą, ale swoiey satysfakcyi z szacunku przedazy lub też z innego dłużnika majątku poszukiwać będą mogli.

Dan w Lublinie dnia 19 Maia 1807.

F. Poll.

Schweitzer.

Lewandowski.

Z Rady Senatu Magistratu C. K. Miasta Lublina.

Swiderski.

C. K. Sąd Szlachecki Lubelski Galicyi zachodniej niniejszym do publiczney podaia wiadomosci, iż części we wsiach Buiaty, Mikosze, Gniewosze, Tcherzowica, Szrednica, Podberna, Kary Łużeckie, Gay zwanych leżące, niemniej las na Niecierzy, i miejsce Kontowizna do małolentich po Bartłomieju Moczulskim pozostałych dzieci należące na dniu 17 Sierpnia 1807 o godzinie 10 zrana w tutejszym sądowym miejscu przez publiczną licytacją naywięcej dającemu pod następującemi warunkami sprzedane będą:

1) Szacunek mających bydź sprzedanych dóbr przez detaxacją ustanowiony jest w summie 6697 r. zł. pol. którey chęć kupienia mający 10tą część przy licytacyi w złocie lub konwencyonalney monecie za wadium złożyć obowiązany będzie; iako też kwota przez licytacją wypaść mająca przez połowę w złocie, połowę zaś w monecie konwencyonalney zapłacona bydź ma.

2) Połowa ofiarowaney summy, rachując do tego wadium w 14 dniach po licytacyi złożona bydź ma, druga zaś połowa na kupionych dobrach pod obowiązkiem bezpiecznego zapisu i opłacania prowizyi w takiejże monecie pozostała, aż do przyszłego na dwa miesiące przez sąd mającego nastąpić wypowiedzenia i rozrządzenia. Chęć kupienia mający iwentarze ekonomiczne, i iako też dzieła detaxacyi tychże dóbr w sądowej registraturze zobaczyć mogą.

Wreszcie wszyscy wierzyciele, którzy jakie pretensye na tych na sprzedaż wyflawionych dobrach zabezpieczone mają, niniejszym się wzywają, aby na wyż rzezonym licytacyi terminie się stawili, z swemi się pretensyami zgłosili, a to pod tym rygorem, ścisownie do nadwornego rozrządzenia pod 4 Września 1797, iż inaczey prawo swe zabypotekowane utracą, nie mając więcey żadnego zwrotu ani do samych dóbr, ani do ich nabywcy; lecz zaspokoie nia swego summy sprzedaży lub innego majątku dłużnika poszukiwać będą musieli. Dan w Lublinie d. 15 Maja 1807.

Jakób Kalczycki.

Władich.

Smetant.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Lubel. Galicyi Zachodniej.
Klimaszewski.

Magistrat miasta C. K. Stołecznego Krakowa niniejszym obwieszczeniem wiadomo czyni, iż Jaska rybna niegdys Marcina i Agneszki Zielińskich własna ryń. 125 sądownie oszacowana na żądanie prawem przekonywającego Jana Kantego Kuciewicza, na zaspokoienie summy 40 czer. zł. wraz z expensami ekucyji przez publiczną licytacją dnia 20 Sierpnia b. r. o godzinie 3 po południu tu w sądzie odbywać się mająca pod następnemi warunkami sprzedana zostanie:

1) Każdy chęć kupna mający przed zaczęciem licytacyi 10 część ceny szacunkowey iako zastaw złożyć, zaś

2) Przyszły nabywca cenę z licytacyi wynikłą albo w 14 dniach od dnia odbytey licytacyi do depozytu sądowego złożyć, albo w tymże czasie z przekonywającym Kuciewiczem o daleyże tey summy wypłacenie ułożyć się powinien będzie, inaczey

3) Nowa na expens i stratę iego licytacya wypisanaby została tak dalece, że gdyby w drugiey, ztąd wyniktey licytacyi mnieysza cena wypadła, ceby do summy z pierwszy licycyi wyniktey zabrakło z własności dodać byłby obowiązany. Wszyscy zatym chęć kupna mający mają się w miejscu i czasie wyżej oznaczonym znajdować. Wierzyciele zaś zapisowi napominają się ażeby nie oczekując osobnych przywołań praw swych pilnować, inaczey przy podziale ceny żaden na nich wzgląd miany nie będzie.

Gottmayer.

Łodziński.

Kozłowski.

Z Rady Magistratu Miasta C. K. Stołecznego Krakowa.
Dnia 10. Czerwca 1807.

Murawski.

Przez Magistrat Król. Miasta Chełma w Galicyi zachodniej wiadomo się czyni, iż na mocy rozporządzenia Wysokiego C. K. rządu królowego dnia 4go Maja 1793, §. 8 następujące place puste w rynku miasta znajdujące się, iako to:

- 1) Plac Szynla Czenhenolia między Nrem 39 do 40, mający długości od ulicy publicznej zaczawszy łokci 101, a szerokości łokci 17, otaxowany 100 ryń.
- 2) Plac Jankeili Lauerszku między Nrem 73 i 74, długości łokci 70, szerokości łokci 15 otaxowany 90 ryń.
- 3) Plac Maryanny Jankeilowej między Nrem 74 i 75, szerokości łokci 20, długości łokci 70, otaxowany 125 ryń.
- 4) Plac Mszka Cyrulika między Nrem 76 i 78, szeroki łokci 23, długości łokci 70, otaxowany 125 ryń.
- 5) Plac Judki Matysa między Nrem 3 i 4, szeroki łokci 13½ długości 63 łokci otaxowany 100 ryń.
- 6) Plac Kiściela Zanwelawicza między Nrem 14 i 16, szeroki łokci 22 długo 83 łokci, otaxowany 60 ryń.
- 7) Plac przybyły powyższemu Aar na Glibter własny szeroki 13½ łokci długi łokci 83 otaxowany 60 ryń. — Przez publiczną licytacją na dniu 3 Sierpnia r. b. więcej dającemu, z tem warunkiem, ażeby w ciągu roku nabyty plac zaoplował, sprzedane zostaną, życzący sobie nabyć, którzy z tych placow, raczą na terminie licytacji w kancelaryi magistratu tu teyszego znajdować się, gdzie o warunkach przedają dokłaćcie z protokołu zainformują się.

Rogowski Burmistrz.

Lewicki Assesor.

Gorajewski Assesor.

Z Rady Magistratu Kr. Miasta Chełma dnia 22. Maja 1807.

Skowroński Akt

Właściciel Apteki Knieciekiej to dla wiadomości każdemu podaje, że Aptekę swą własną w rynku z domem obłożym piętrze marmowanym, w tyle dom drewniany, słaynie, wozownia, chlewy, sad, ogródek dla wychowania letnią porą ził, pole gruntu najlepszego od 400 zagonow w prośt kamieniu ciągnące się, zgła ze wszystkimi wygodami przedać unyśli, każdy zafym nabycia majątku tego życzący sobie, ma u dotychczasowego właściciela o kondyeyach przedają dowiedzie się. W Końskich d. 28 Junii 1807.

Paweł Ratajski, Aptekarz w Końskich w Cyrkule Kieleckim.

Na dnia 22 Lipca b. r. w kancelaryi mieyskiej Kurzelowski będzie z rana o godzinie 9tej propinacya mieyska za wywołaćcą cenę rocznie 221 zł. ryń. 28 kr. na rak ieden, a to od 1go 9ra 1307 do ostatniego 8bra 1808 przed publiczną licytacją w dzierżawę puszczonea. Oczym się z tym dodatkiem wiadomo czyni, że licytanci bez złożenia w przed 10tą procentowego wadium do licytacji przypuszczonemi nie będą.

Dla osadzenia wakującego przy Krakowskim Magistracie Taxatora mieysca z pensyą roczną 500 ryń, i kaucyą 500 ryń. złożonego wypisuje się konkurs do dnia ostatniego Lipca r. b. z tym dokładem, iż kompetenci życzący sobie tego mieysca, próżny swe dowodow złożenia kancyi i zaś wiadczonien uniejętności rachunkow. iako tż moralności opatrzone przed upłynieniem wspomnionego terminu do Krakowskiego Magistratu podać mają.

W Krakowie dnia 2 Lipca 1807.

Dla osadzenia wakującego przy nowo regulowanym Magistracie w Nowym Mieście Syndyka mieysce z pensyą roczną 400 ryń. złożonego wypisuje się konkurs do dnia ostatniego Lipca z tym dodatkiem, iż kompetenci życzący sobie tego mieysca próżny swe dekretemi Eligibilitis ex utraque linea i zaś wiadczonien moralności opatrzone przed upłynieniem wspomnionego terminu do Urzędu Cyrkularnego Kieleckiego podawać mają.

W Krakowie dnia 3 Lipca 1807.